

Мовленнєвий розвиток дошкільників

Казки для дітей про звуки

Казка про приголосні звуки

Жили-були шість голосних звуків, які вміли гарно співати. Поряд з ними жило ще багато звуків, але вони співати не вміли. Іншим звукам також дуже хотілося співати, та коли вони намагалися це зробити, у них виходило шипіти — «Ш-ш-ш», пихтіти — «П-п-п», свистіти — «С-с-с», бумкати — «Б-б-б» тощо. Коли хтось промовляв ці звуки, повітря не виходило вільно з ротика, а зустрічало перешкоду: то губки стуляться (М, П, Б), то спинка язика підніметься і закриє прохід (К, Г, Х) і т. д.

Ці звуки можуть перешкоду зменшувати, ніби робити маленьку шпаринку, коли їх вимовляти не твердо, а м'яко (не Б, а Б' і т. д.).

Та найгіршим було те, що ці звуки не могли гратися, як голосні. Наприклад, стануть у пару А та У (всі разом скажемо протяжно: «А-а-а-а-У-у-у-у»), і чуємо, як люди гукають в лісі одне одного. Поміняються місцями У й А (усі разом: «У-у-у-у-А-а-а-а») — чути, як плаче дитинка. Підбіжить І до А (всі разом: «І-і-і-і-А-а-а-а») — це десь неподалік закричав віслюк.

Як же хотілося сусідам голосних звуків теж так гратися! І ось вони попросили голосні звуки погратися з ними. Голосні звуки були добрими. Вони добре поміркували, як можна допомогти своїм сусідам і вирішили: щоб ті теж могли співати і так гратися, їм треба бути при голосних звуках. Сусідні звуки дуже зраділи. Відтоді вони стали називатися приголосними звуками. Тепер приголосні звуки стають у пару з голосними: скажімо, стали у пару А та М (усі разом: «АМ») — і чуємо, як мати годує малечу; а стали разом М з У (всі разом: «МУ-у-у-у») — замукала корова; до А підбігла Х (разом скажемо: «АХ») — і всі почули, як здивувалася людина.

Так голосні звуки допомогли приголосним звукам.

Казка про звуки

Жили в одній чарівній країні звуки. Країна ця була зовсім крихітна. І жителів у ньому було всього 31. Ніхто їх не бачив, так як вони були невидимками. А от чути їх було можна. Шість звуків були співаками: А, У, И, І, Е, О. За співучість і голосистість прозвали їх голосними. Їм

підспівували Я, Е, Ю,Е.
Решта 21 теж були добрими, хорошими звуками, але співати не вміли. Ось послухайте: Б,В,Г,Д,Ж,З,Й,К,Л,М,Н,П,Р,С,Т,Ф,Х,Ц, Ч,Ш,Щ
Вони дуже дружили, в усьому погоджувалися з голосними, любили з ними стояти поряд. І називалися вони приголосними. Ви теж можете співати разом з ними, але для цього потрібно вміти дізнаватися всі звуки і правильно їх вимовляти.

Казка про те, як звуки навчилися перетворюватися в літери

Багато часу пройшло з тих пір, як оселилися в одній чарівній країні звуки. Вони були невидимками, але зате любили співати. Одного разу в тій країні з'явився чарівник з іншого королівства. Йому так сподобалася, що він захотів ближче познайомитися з її жителями. А коли дізнався, що всі жителі — невидимки, то дуже засмутився. Але він все — таки був чарівником, причому дуже добрим. І вирішив він кожному жителю подарувати по чарівному сукні. Кожен звук отримав сукню, не схожу на інші. Варто було його одягти, як відразу звук ставав видимим і перетворювався в букву. Букву можна було бачити, змалювати, намалювати, написати. Чарівник був дуже задоволений. Адже тепер, прочитавши або проспівавши її, або прошепотівши, він називав звук по імені. Так вони і познайомилися.

Казка про звуки, які завжди разом

Одного разу не порозумілися голосні і приголосні і розійшлися в різні сторони. Збилися приголосні в купку, хотіли поговорити, та ніяк...

Кашлянули:

-Кх!

Ним пчихнули:

Пчх!

Навіщо то покликали кішку:

-Кс, кс, кс!

І занудьгували....

Раптом:

-Тсс!

Здалося їм, що хтось десь ридає... Прислухалися.

-А-а-а-а! О-О-О!- кричали голосні.

Вони плакали, як малі діти:

-Уа! Уа!

Аукали:

-Агов! Ау!

І приголосні крикнули їм (вірніше, хотіли крикнути, але у них вийшло лише невиразне бурмотіння):

-БДМ ВСГД ВМСТ!

І почули радісний, але теж невиразне:

-У-Е-Е-А-Е-Е!

Уклали вони світ, знову стали поруч, чітко сказали:

-БУДЕМО ЗАВЖДИ РАЗОМ!

І з тих пір більше ніколи не розлучалися.

Казка про наголос

Зібралися одного слова на раду, стали казати, які вони всі корисні і значущі. Але забули слова запросити на свій рада НАГОЛОС. І воно дуже образилася. Коли слова стали виступати, Наголос раптом вискочило і закричало:

-Що ви без мене знаєте? Якщо захочу, візьму і зміню значення у вас!

Слова, звичайно, не повірили. Вийшов замОк і сказав:

-Я тебе не боюся, я такий сильний і важкий, що впораюся з якимось НАГОЛОСОМ. Адже Наголос — це ж просто риска!

Наголос рассердилось і раптом перестрибнула з останнього складу на перший, і зник замОк, і виник ЗАмок.

Слова стали обурюватися, соромити Наголос, а воно продовжувало доводити свою значимість. Ось вже замість Атлас вийшов атлас, замість крапель-крапель, замість дорОга-дорогА.

Бачать слова, що справа погано — не обійтись без Наголосу! Відвели йому почесне місце на своє зборах і з тих пір до Наголосу з великою повагою ставляться.

